

Χαιρετώ και τής Κορδόνας και του κόσμου τὸν μαγνήτη,
 ποὺ σὴν γύριος σ'ὸ ἀπῆτι
 τὸν εἰμώσαν καμπόσοι μὲ καρθόκνιπο μεγάλιο
 και τὸν ρούτησαν: τί νέα; μὲ τὸ Στέμμα πῶς τὰ πᾶς;
 κ' ὁ Κορδόναρος τοὺς εἶπε πῶς δὲν λείπει τίποτ' ἄλλο,
 παρὰ μόνον, δπως λέγουν, τὰ στεφάνη κ' ὁ παππᾶς.

Χαίρε, τῆς Ἀρχῆς, γαμπρέ,
 Κορδονάραγα λαμπρέ.

Μέσα σὲ θριάμβων ἄρα σὲ κιντίζω, Θεωδωράκη...
 γὰ στεφάνη, γὰ κουφέτα, γὰ φλογέρα, γὰ τιασὺλι...
 ζήτω και τὸν παρανύμφων, δηλαδή τοῦ Γουναράκη,
 τοῦ Σκουζέ τοῦ κῶρ Ἀλέκτου, μὲ τ'ρανουὶ τοῦ Κυριακούλη,
 μὰ και τοῦ Σαραταπήχου, τοῦ κηρίου Καρανάου,
 κ' ἀξιώσωμεν και τούτους ἐγκομίωμεν και στεφάνου.

Ποῖος θριάμβος και πάλιν!... τί πομπή τοῦ Στρατηλάτου!...
 κ' ἔνυχε κ' ὁ Βασιλέας μας γάγγη τὰ γενεθλιά του,
 κ' ἔβγαλαν και τσοκολάταις σ'τὰ Παλατιὰν φρουσάτα,
 κ' ὁ Κορφατῆς προσεκλήθη γὰ γὰ πηῖ μὰ τσοκολάτα.

Κ' ἔπινε κ' αὐτὸς μ' ἐκεῖνα, ποῦ δὲν ἔκανε ποσάρι,
 μὰ τοῦ λέγανε 'στ' αὐτὶ
 γὰ τὴν τσοκολάτ' αὐτή,
 πῶς δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο, παρὰ τὸ γραστὸν πιδάρι,
 ποῦ σημαίνει ἔκουμπήμα καθὸς λέγουν ἀλά Τυῆρακα,
 κ' ὁ Κορφατῆς ἀπὸ φρούκα
 μ' ἴδιο τῆς ἑλῆας τὸ κόμμα
 πῆρε τσοκολάταις χροῶμα.

Δὲν ἐγγυώριζαν και ντόπιοι, μήτε ξένοι μὲ φροσάκι,
 τί Κυβέργητος θὰ γίγη,
 κ' ἔβραχαν κ' αὐτοὶ κ' ἐκεῖνοι,
 κ' ἕνας ἔλεγε τὸν Λάππα, κ' ἄλλος ἔλεγε τὸν Σάκη.

Τρεῖς και τέσσερες ἡμέρας - τίρι λίρι τίρι λίρι—
 πέρασαν χωρὶς Κυβέρονο και χωρὶς καρβοκίρη,
 κ' ἔβρασαν πολλοὶ τὰς φροσάτας
 μὲ τὸν γέρο Κορδονά,
 και δὲν εἶσευρε κανένας
 ποῖος τὸ κρότος κινεραῖ.
 κ' ὁ Κόντες, κ' ὁ γέρος, ὁ πολέμιος τῶν φροσῶν,
 κ' εἶχε 'βεῖη τὸν διάβολο τῆς ἡ μαμμῆ τῶν Ἀναστόρων.

"Ἐβλεπες τριγύρω μ' ὄφεις καθρεῖς και σκυθροπᾶς
 μαρκοδς Κορδοναρέλους,
 και τὴν Πέμπτην ἐπὶ τέλους
 ἦλθαν γὰ τὸν Θεωδωράκη τὸ στεφάνη κ' ὁ παππᾶς,
 κ' ἔπειτέβησαν οἱ γάμοι,
 πρὸς χαρὰν τοῦ κάθε βλάμη,
 τῆς Ἀρχῆς τῆς πολυφροσῶν κ' ἀληθῶς χαριτοβρότου,
 και τοῦ Θῆτα Ντελιγγάνη, σαναῖδ' λαοπροβλήτου.

"Ὁ γαμπρός ἐγκομίωσθη και πλουσιώας ἐπυροκίωσθη,
 κ' ὄρκον ἔερδον ὠρικήσθη
 πῶς κανένας 'στὸν καιρὸ του δὲν θὰ παῖξη Καραῖοκο
 ποῖος ἴλλιο, ποῖος ποῖο,
 κ' ἴδιο θὰ παρακαλῆ
 χροῦνος ὁ θεὸς γὰ δόγη 'στῆς Ἀδοτίας τὸν Φραγκῖσκο,
 γὰ γὰ μὰς ποιμαῖνη πρὸς τῆς Κορδόνας ὁ ποιμὴν...
 εἶθε, γένοιτο, μακάρι, κ' ἑκατὸ φροσᾶς ἀμῆν.

"Ἀς φῶνουν μαύρας συλλογαῖς,
 ὁ πόνος μας γὰ γάνη,
 κ' ὁ Θεωδωράκης ἔκτολαῖς
 ἔφρετος θὰ μὰς νάνη.

Χαίρε, ποῦ σὲ τῆς ἔκτολαῖς τῆς νάνειας μὲ σοφία
 και τῶρ' ἀνέβης 'στὴν Ἀρχὴ μὲ μειονοψηφία.
 Χαίρε, γαμπρέ τρικοβρεῖτε, κ' εἰμεις σὲ προσκυνάμε
 σὰν ποῦθοι Κορδονάτοι,
 κ' ἐγὼ σ' αὐταῖς τῆς ἔκτολαῖς δὲν θέλω ψόλλος νάμα
 'στὸν κόρφο τοῦ Κορφατῆ.

Γ'αυκέ, μελέντε Θεωδωρεῖ,
 πεπὸν μας μουκίετο,
 χωρὶς κορδόνι δὲν 'μπορεῖ
 γὰ ζήση τὸ Ρωμᾶικο.

Πάλι σούπαμε πολλὰ
 και σ' ἐψάλαμε καλά.
 Μὰ κ' εἶναι ἡ Ζαφειρίτσα,
 τὸ πιστὸ σου τὸ σκυλί,
 τὴν μικρὴ τῆς τὴν οδρίτσα
 τὴν 'μουνοδὸς τῆς ποῖο.
 Κ' ἔλεγε καθέννας φίλος,
 μὰ και κάθε ξένος σκόλος.

Τώρα ποῦ γὰ τὸν παπποῦλη τῆς Ἀρχῆς ἀνθοῦν οἱ κηροὶ
 ἴδιο τὰ κ' ἡ Ζαφειρίτσα, μήτε φερσεῖς τῆς λείπει.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. — Ἴονικὴ Τρά-
 πεζα Limited. — Τράπεζα Ἀθηνῶν. — Τράπεζα
 Βιομηχανικῆς Πιστεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1904 ἀρχεῖται ἐν ταῖς θυ-
 ροῖσι τῶν τε ἐν Ἀθήναις καταστημάτων και τῶν ὑπο-
 καταστημάτων τῶν ἀνωτέρων Τραπεζῶν, ἐφοδιαζόμε-
 νων ἐπὶ τῶν δημοσίων ταμείων, ἢ πώλησις τῶν γραμ-
 ματίων τοῦ ὑπὲρ τοῦ

ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1905
ΤΙΜΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ
 διὰ γραμμάτια 1 μέχρις 20 ἄρ. 3 ἑκάστον
 " 21 " 100 " 2,85
 " ἄρῶ τῶν 100 " 2,80

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Γ 2)15 Ἰανουαρίου, 3)16 Ἀπριλίου, 3)16
 Ουλίου και 2)15 Ὀκτωβρίου 1905.

ΛΑΧΝΟΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΑΗ		ΔΡΑΧΜΑΙ
1	ἔξ	100,000
1	"	25,000
1	ἕκ	10,000
3	" 5,000	15,000
5	" 1,000	5,000
411	ἔξ 100	41,100
578	ἕκ 50	28,900
1000	κλήροιο δραχμαῖ	225,000

Ἐκ τῶν γραφείων τῶν ἀνωτέρων Τραπεζῶν